

พระราชบัญญัติ
สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคุ้มครองเงินฝากและการดำเนินงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และลดภาระทางการคลังของรัฐ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กู้ยืมเงินโดยการทำสัญญากู้ ออกตัวเงิน พันธบัตร หรือตราสารทางการเงินอื่นใด เพื่อประโยชน์ของกองทุนในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินและการดำเนินงานของสถาบัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิก (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) (๖/๒) (๖/๓) และ (๖/๔) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๖/๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและตรวจสอบข้อมูล ตามมาตรา ๕๓/๑

(๖/๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอรับเงินตามมาตรา ๕๓/๒

(๖/๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางเงินต่อสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามมาตรา ๕๓/๔

(๖/๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๓/๕”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) รายงานผลการดำเนินงานของสถาบันต่อรัฐมนตรีเป็นรายครึ่งปี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน และการชำระบัญชีของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ให้คณะกรรมการควบคุมและสถาบันมีหน้าที่ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ที่ถูกควบคุมระหว่างกันได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามจำนวนเงินฝากที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากเงินทุกบัญชีรวมกัน หากเงินฝากทุกบัญชีรวมกันมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งล้านบาท ให้จ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งล้านบาท ทั้งนี้ ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินดังกล่าวให้สถาบันแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ฝากเงินทราบด้วย

ในการจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง หากผู้ฝากเงินมีหนี้ที่ถึงกำหนดชำระก่อนหรือในวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นจำนวนเงินแน่นอนกับสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันหักหนี้ที่นอกจากรายยอดเงินฝากทุกบัญชีรวมกันทั้งหมดในสถาบันการเงินดังกล่าว ก่อนจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน

การจ่ายเงินตามวรรคหนึ่งและการหักหนี้ตามวรรคสอง ให้สถาบันใช้ข้อมูลเงินฝากและหนี้ของผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีหรือทายาทเท่านั้น ในกรณีมีบุคคลหลายคนร่วมกันเป็นเจ้าของบัญชี ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีแต่ละคนตามส่วนที่บุคคลนั้นมีสิทธิในบัญชีเงินฝากตามหลักฐานการฝากเงินที่สถาบันการเงินนั้นมีอยู่อย่างชัดเจน หากไม่อาจทราบจำนวนเงินฝากที่แต่ละคนมีส่วนในบัญชีนั้น ให้ถือว่าผู้ฝากเงินดังกล่าวมีส่วนเท่ากัน

การจ่ายเงินตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๓/๑ ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดไม่เห็นด้วยกับจำนวนเงินที่สถาบันจ่ายให้แก่ตน ตามมาตรา ๕๓ ให้ผู้ฝากเงินยื่นคำขอให้สถาบันตรวจสอบข้อมูลได้เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามสิบวัน ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่งแล้ว แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓/๒ ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดมิได้รับเงินภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ฝากเงินยื่นคำขอรับเงินต่อสถาบันภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓/๓ ให้สถาบันพิจารณาคำขอตามมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้สถาบันมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฝากเงินทราบก่อนครบกำหนดเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำขอออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่สถาบันพิจารณาคำขอไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสถาบันเห็นด้วยกับคำขอ

มาตรา ๕๓/๔ ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดมิได้มายื่นคำขอรับเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๓/๒ ให้สถาบันวางเงินเท่ากับจำนวนเงินที่ผู้ฝากเงินมีสิทธิได้รับตามมาตรา ๕๓ ต่อสำนักงานทรัพย์สินฯ และให้ถือว่า การวางเงินดังกล่าวเป็นการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๓

ให้สถาบันประกาศโฆษณาไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานใหญ่ของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และโฆษณาในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสถาบันด้วย

บรรดาเงินที่วางไว้ต่อสำนักงานวางทรัพย์นั้น ถ้าผู้ฝากเงินมิได้มารับเงินภายในสามปีนับแต่วันที่สถาบันวางเงิน ให้ตกเป็นของกองทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

การวางเงินต่อสำนักงานวางทรัพย์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓/๕ ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบข้อมูลตามมาตรา ๕๓/๑ หรือผลการพิจารณาคำขอรับเงินตามมาตรา ๕๓/๒ หรือจำนวนเงินที่วางไว้ต่อสำนักงานวางทรัพย์ตามมาตรา ๕๓/๔ ให้ผู้ฝากเงินมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อสถาบันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลดังกล่าว หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศโฆษณา แล้วแต่กรณี และให้สถาบันส่งคำอุทธรณ์ต่อไปยังคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฝากเงินทราบก่อนครบกำหนดเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ถือว่าคณะกรรมการเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

“เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนดกระบวนการจ่ายเงินฝากคืนให้แก่ผู้ฝากเงิน โดยให้ผู้ฝากเงินมีหน้าที่ยื่นคำขอและแสดงพยานหลักฐานเพื่อขอรับเงิน อันก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ฝากเงินและทำให้การจ่ายเงินฝากคืนมีความล่าช้า ประกอบกับยังไม่มี ความชัดเจนว่าสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจในการกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ของกองทุนคุ้มครองเงินฝากในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินและการดำเนินงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก สมควรปรับปรุงกระบวนการจ่ายเงินฝากคืนให้แก่ผู้ฝากเงินให้เกิดความรวดเร็ว รวมทั้งกำหนดอำนาจสถาบันคุ้มครองเงินฝากในการกู้ยืมเงินให้มีความชัดเจน ตลอดจนเพิ่มเติมการดำเนินงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการควบคุมสถาบันการเงินและการชำระบัญชีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ฝากเงินและให้การดำเนินงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับหลักการสากลซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นและเสถียรภาพในระบบสถาบันการเงิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้